

שאלות ותשובות לשינון וחזרה
מאת הרב **משה טרכטמן** שליט"א

תלמודו בידו

דף לד עמוד ב

- א** [נטמא בשר הקרבן או שיצא מחוץ לעזרה, האם זורקים את הדם ?
- ב** [מים העומדים לניסוך המים שנטמאו, האם ניתן לטהרם ?
- ג** [לר' ירמיה, מדוע גזרו חכמים לכהנים שלא לאכול שתיל תרומה טמאה שזרעו בקרקע ?
- ד** [לר' יוחנן, דרך ענבים טמאים, האם היין כשר לנסכים ?
- ה** [כמה ענבים טמאים של חולין דורך בבת אחת מבלי לטמא את היין ?

- א** [ר' אליעזר: זורקים, שסובר "דם ואף על פי שאין בשר".
ר' יהושע: אין זורקים, שסובר "אם אין בשר אין דם".
ואם זרק, הקרבן כשר בדיעבד. כיון שאם נפסל בטומאה, הציץ מרצה.
ואם נפסל ביוצא, הזריקה מועילה בדיעבד, הואיל והבשר קיים.
- ב** [מן התורה: משיקם (מחברם) למי מקוה ונטהרים, שזו היא זריעתם.
מדרבנן: השקה מועילה רק אם השיקם קודם שהקדישם.
אביי הסתפק האם ההקדשה היא דוקא על ידי נתינתם בכלי שרת, או אפילו אם הקדישם באמירה בפה.
- ג** [מעלה עשו שאין הזריעה מטהרת לאכילה. אך לא עשו מעלה שתטמא אחרים.
- ד** [מן התורה: כשר. כיון שהיין רק מופקד בזגים, ולא נטמא כשנטמאו הענבים.
מדרבנן: לרב דימי, אם הקדישם ואחר כך דרכם, פסולים לנסכים משום מעלה.
לרב יוסף: כשר, שכל שלא נתקדש בכלי שרת לא עשו בו מעלה.
[בענבים של תרומה שאינה טעונה קדושת כלי, עשו מעלה בקדושת פה].
- ה** [ענבים שני: פחות מכביצה, אבל יותר מכביצה היין נעשה ראשון כשיוצא מהענבים.
ענבים שלישי [שנעשו על טהרת התרומה]: כמה שירצה, כי שלישי אינו מטמא משקים.